

Kdo je jediný bůh Bible?

vezměte si Bibli a položte si tu nejjednodušší a nejzákladnější ze všech otázek: Kdo je jediný Bůh

Deuteronomium 32:39: „Pohledte nyní, že já, dokonce i já, jsem On a není Boha kromě mne. Izajáš 43:11: „Já, jen já, jsem Hospodin [JHVH] a kromě mne není žádného Spasitele. Izajáš 44:6: „Toto praví Hospodin: Král Izraele a jeho Vykupitel, Pán Armády: „Jsem první a jsem poslední a není Boha kromě mě.“ Izajáš 44:8: „Existuje Bůh kromě mne, nebo existuje nějaká jiná skála? O žádné nevím.“ Izajáš 45:5: „Já jsem Hospodin a není nikoho jiného; není Boha kromě mne.“ Izajáš 45:6: „Aby lidé od východu do západu slunce poznali, že nikdo není kromě Mě. Já jsem Hospodin a nikdo jiný není.“ Ozeáš 13:4: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, od egyptské země; a neměli jste žádné znát Bůh kromě mne, protože kromě mne není žádného Spasitele.“ Deuteronomium 4:35: „Byly vám ukázány tyto věci, abyste věděli, že Hospodin je Bůh; není nikdo jiný kromě Něho.“ Deuteronomium 6:4: „Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jeden Pán.“ Marek 12:32: Zákoník řekl Ježíšovi: "Dobře řečeno, mistře. Skutečně jste prohlásil, že On je jeden a není nikdo jiný kromě Něho." Je naprosto zřejmé, že Ježíš potvrdil odvěkou víru Izraele. Jak každý Žid ví, toto krédo tvrdí, že pravý Bůh, Bůh Izraele, je jedna Osoba – rozhodně ne tři! Ježíš se přihlásil k porozumění svých židovských spoluobčanů. Když Ježíš definoval Boha, spojil se s Židy. Řekl: „My [Židé] víme, koho uctíváme“ (Jan 4:22). A žádný Žid nikdy neuctíval trojjediného Boha. Ježíš se neodchýlil ani o palec od unitárního, netrinitárního monoteismu Izraele. Citoval starozákonní definici toho, kdo je Bůh, a tak nám křesťanským učedníkům předložil naše základní vyznání. Je krajně arogantní, abychom my, pohané, obrácení ke křesťanství, zasahovali do víry, kterou s takovou jasností vyhlásil sám Ježíš. Pozorně si všimněte, kolik osob je v tomto krédu: „Hospodin, náš Bůh, je jeden Pán. Jeden Pán je jedna Osoba, ne tři! Populární teorie prohlašuje, že Bůh je „jedno, co“ a tři, kdo je.“ To samozřejmě Boha odosobňuje. Jediný Bůh není v Bibli nikdy „co“. Je prezentován jako jedna osobní bytost, tisíckrát a tisíckrát označená osobními zájmeny v jednotném čísle: Já, Já, Ty, Ty, On, On. V Bibli se slovo „tři“ nikdy nevyskytuje ve spojení se slovem „Bůh“.

Bůh měl jedinečného, panensky počatého Syna, Mesiáše, a Boží duch je Duch Boží, Jeho božská přítomnost a moc působící ve světě k osvícení a spáse. Ale Bůh nikdy nemluvil ke svému vlastnímu Duchu a Duch nikdy neposílal pozdravy, nebyl nikdy uctíván ani se k němu nemodlil. V modlitbě jsou oslovováni Otec i Syn a oba jsou uctíváni, Ježíš jako Mesiáš a Otec jako jediný pravý Bůh. Biblické slovo „uctívat“ je „elastický“ termín s významem odlišným od našeho anglického slova „uctívat“. David byl „uctíván“ vedle jediného Boha (1 Par 29:20) a svatí budou „uctíváni“ svými bývalými pronásledovateli (Zj 3:9). Hebrejská a řecká slova pro „uctívání“ se vztahují jak na Boha,

tak na osoby, které nejsou jediným Bohem, ale nadřazenými lidskými činiteli jediného Boha. Ježíš je konečným mluvčím Boha, Jeho samotným obrazem, dokonale odráží Jeho mysl a charakter. Ale to neznamená, že Ježíš je Bůh. Kdyby byl Ježíš Bohem, znamenalo by to dva bohy, což je biblické nemožné. Otec je jediný Pán Bůh a Ježíš je Pán Mesiáš. Rozdíl mezi Otcem a Synem nám brilantně osvětluje Žalm 110:1, kde jediný Bůh, Jahve, je jiná, oddělená a odlišná osoba od pána Mesiáše. Pán Mesiáš je v tomto proroctví oslovován jako adoni. Adoni znamená „můj pane“. Nikdy se nevztahuje k Bohu, ale vždy k osobě, která není Bohem, ale lidským nadřazeným (občas anděl). Pokud by byl Ježíš Bohem, byl by v tomto žalmu popsán jako Adonai, hebrejské slovo používané výhradně pro jediného Boha (449krát ve Starém zákoně). Žalm 110:5 naproti tomu zobrazuje Adonaie, jediného Boha, jak podporuje Mesiáše v jeho budoucím boji o světovou nadvládu. Rozdíl mezi adoni a Adonai je zachován v každém případě. Adonai je jediný Bůh a adoni nikdy není odkazem na Boha. Jak je tedy pozoruhodné, že v Žalmu 110:1 je Mesiáši Ježíši zřetelně udělen vyšší lidský titul, nikoli titul věčného Božstva! Židé dobře věděli, co je v sázce při jakémkoli odklonu od přísného monoteismu víry Izraele.

Jan a všichni apoštolové byli vynikajícími představiteli unitárního monoteismu (tj. Bůh je jediná osoba). Jan zaznamenal, že Ježíš definoval Otce jako „ten, který jediný je skutečně Bůh“ (Jan 17:3; 5:44). Z toho plyne, že apoštolové a Ježíš by měli potíže s některými současnými hlavními náboženskými autoritami, které by vyjadřovaly hrůzu, že nejsou trinitáři podle víry 4. a 5. století!

Někteří se snaží hájit postbiblická vyznání a odvolávají se na Jana 1:1. Ale četli tuto pasáž s již připravenou myslí, že Syn Boží byl nestvořenou věčnou druhou osobou v Božství. Potom vycházejí z obrovského předpokladu, že „to slovo“ znamená Syna před jeho narozením. Ale text nám říká, že Boží slovo, nikoli Jeho Syn, existovalo od počátku. Světově známý systematický teolog z Fuller Seminary, Dr. Colin Brown, správně řekl: „Je běžnou, ale zjevnou chybou číst Jana 1:1, jako by se tam říkalo „Na počátku byl Syn““ 1.

Každý, kdo zná židovské způsoby myšlení, zde rozpozná silnou paralelu s Moudrostí, která je obrazně prezentována jako „s Bohem“ od počátku (Přísl. 8:1, 6, 12, 14, 22, 30). Moudrost je personifikována (tj. „ona“ mluví, jako by byla osobou). Říká: „Vždy jsem byla s Ním [Bohem]“ (Přísl. 8:30). Slovo nebo moudrost Boží byla tedy „u Boha“ (Jan 1:1) a sama byla Bohem, to znamená plně vyjadřující Boha. Moudrost říká: „Rozumím“ (Přísl. 8:14). Ona je nejúplnějším vyjádřením myslí Boží. Slovo „byl“ Bůh, nikoli jako osobní identita, protože slovo bylo také „s Bohem“, ale jako plné vyjádření Boha. Slovo je Bůh ve svém sebezjevení.

Ale pozorně si všimněte, že v Janovi 1:1-2 je pouze jedna Osoba. Je to Otec a Jeho slovo/moudrost, kterými vše stvořil. Pak je překvapivě ve verši 14 poprvé představen Syn a my se dozvídáme o jednorozeném Synu, který zjevuje Otce. Janovým záměrem je říci nám, že samotné slovo/výraz/moudrost/idea Boha se v dějinách projevila v lidské osobě, Božím Synu. Ježíš je tedy tím, čím se stalo slovo/moudrost Boží. Stejně jako se

auto na designérově rýsovacím prkně stává „tělem“ jako skutečný, fungující automobil, tak moudrost/slovo Boží bylo plně vyjádřeno v Ježíši. Ježíš je nejdokonalejší ukázkou toho, že Bůh mluví v lidské bytosti, ale Ježíš sám není Bůh; to znamená, že Syn není nestvořenou věčnou osobou.

Ve vesmíru existuje pouze jedna taková nestvořená Osoba, a tou je Otec. Není divu, že Otec je v Novém zákoně více než 1300krát nazýván „[jediným] Bohem“ (řecky ho theos). Výraz „Bůh“ se velmi příležitostně používá pro Ježíše jako odrážející Boha. Pamatujte, že Mojžíš měl být pro faraóna „Bohem“ (2. Mojž. 7:1). To neznámá, že Mojžíš byl ve skutečnosti Bůh, ale že byl Jeho mluvčím. Paralelním způsobem je Ježíš konečným mluvčím Boha, nejvyšším prorokem a vyvolenou královskou linií krále Davida.

Nový zákon nás stále znovu informuje, že Ježíš je Mesiáš, Syn živého Boha, což je titul, který se vztahuje také na obrácený Izrael budoucnosti (Oz 1:10). Ježíš založil svou církev na pevné víře, že je „Mesiáš, Syn živého Boha“. Vzpomeňte si, co nám řekl profesor Brown z Fuller Seminary spolu s mnoha dalšími odborníky na bibli: „Být nazýván Synem Božím v Bibli znamená, že nejste Bůh.“² To je zjevná pravda, kterou lze zjistit a potvrdit kdokoli. Stačí si povšimnout, že Adam, Izrael a lidé, kteří jsou Bohu obzvláště blízcí, se nazývají „synové Boží“. O křesťanech se říká, že jsou „synové Boží“. Ježíš je průkopnickým křesťanem, dokonalým vzorem toho, co znamená být „Syn Boží“.

Nyní poslouchejte Pavla: Jak definuje jediného Boha, ve kterého křesťané věří? Pavel přesně opakuje starozákonné texty jednoho Boha citované výše. Jeho výrok definující Boha křesťanství je založen na starozákonních slovech, která jsme již citovali (Dt 32:39 atd.). Pavel nám přesně říká, kdo je tato jedinečná božská osoba: „Víme, že není jiný Bůh než jeden... Pro nás [křesťany] je jeden Bůh, Otec

1 Ex Auditu 7, 1991 2 Tamtéž.

(1. Kor. 8:4-6). Toto je jednotný monoteismus. Proč Pavel nenapsal: „Je jeden Bůh, Otec, Syn a Duch svatý“? Pavel věřil, že „je jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a člověkem, člověk Mesiáš Ježíš“ (1 Tim 2:5). Byl Pavel trinitář? Sotva. Napsal: „Bůh je pouze jedna Osoba“ (Gal. 3:20, Rozšířená verze).

Pavlovo a Ježíšovo vyznání se nápadně liší od vyznání současných církví, které zní: „Věříme v jednoho Boha, existujícího věčně ve třech osobách. Poslouchejte znovu Pavla: „Není Boha kromě jednoho... Je jeden Bůh – Otec“ (1. Korintským 8:4-6).

Rozsah zmatku ohledně této nejzákladnější ze všech otázek lze měřit sebevědomým tvrzením některých, že pokud člověk nevěří v „historické vyznání“ (církevních koncilů), že Bůh je tři v jednom, jste „sekt“. postava“ a „rozhodně nekřesťanské“. Je třeba litovat, že se Pavel a Ježíš nekvalifikovali jako křesťané podle měřítek stanovených některými americkými „lidmi odpovědnými za Bibli“. Něco se strašně pokazilo!

O tragické ztrátě Ježíšova trvání na mimořádně největším přikázání, „Slyš, Izraeli: Pán, náš Bůh, je jeden Pán,“ mocně prohlásil profesor teologie z Harvardu Dr. Andrews Norton: „Když mi bylo řečeno, že totéž Bytí je Bůh i člověk, uznávám, jak jsem již dříve řekl, velmi srozumitelný, i když velmi absurdní výrok... Když se potvrdí, že „Otec je Bůh a Syn je Bůh a Duch Svatý je Bůh; a přesto nejsou tři bohové, ale jeden Bůh,“ žádná slova nemohou jasněji vyjádřit jakýkoli význam, než tyto výroky vyjadřují význam, že existují tři existence, o nichž lze předvídat vlastnosti Boha, a přesto existuje pouze jeden. existence koho atributy Boha

může být predikováno. Ale to není nepochopitelná záhada: je to prostý nesmysl.“³

3 Prohlášení o důvodech, proč nevěřit naukám trinitářů, 1873, s. 169-170